

دی، په نورو ټولو حالاتو کې هغه د یوه پاچا په شان د رواج له مخې جنګ کړی دی.^(۸۰) "د سکندر تاریخي بیوگرافي لیکونکی پروفیسر پیتر گرین وایي، چې "د هندوش [هندوکش] جنګي قومونو سکندر له دغسې ډېر سخت مقاومت سره مخ کړ، چې هغه هېڅکله تجربه کړی نه و."^(۸۱)

سکندر په هند کې:

سکندر د ۳۲۲ مخزېږدي کال په اپریل کې د خپل پوځ د دواړو برخو په سروالي له اباسین نه او د هند په برخه کې چې له اټک نه یو څو میله لیرې په شمال کې پروت دی، تېر شو او د تاکسیلا نوی پاچا امفي په نظامي مرسته د پاچا پورس د لاندې کولو په نیت د پنجاب په لور روان شو. تکسیلا د اباسین او جیلیم د سین ترمېنځ یو لوی ښار و او له جېلم نه اخواد پاچا پورس علاقه وه، چې په هند کې تر ټولو پیاوړی پاچا و. ده هم د بېسوس په شان فکر کاوه، چې سکندر به له خپل پوځ سره د جېلم له سین نه تېرېدلی ونه شي، خو سکندر له هغه نه تېر شو، لکه چې دمخه له امون نه تېر شوی و. په هغې جګړې کې چې د پورس پاچا "پوځ او د سکندر د پوځ ترمېنځ ونښتله، د هند له پوځ نه نژدې شل زره پلي او درې زره سواره تلف

شول. يونانيانو هم تلفات ورکړل. په پای کې پاچا پورس سکندر ته تسليم شو او د دواړو ترمېنځ روغه وشوه او دواړه سره مخامخ شول. پورس د سکندر د يوې پوښتنې په برابر کې چې اوس خه درسره وکړم وويل چې "دغسې سلوک راسره وکړه، چې يو پاچايي بايد وکړي." سکندر بيا وپوښته، چې که کوم بل خه رانه غواړې؟ په ځواب کې يې واورېدل چې "زما په دغې غوښتنې کې هر خه پراته دي." سکندر په دغه ځواب سره خوښ شو او پاچايي يې بېرته ورته ورکړه^(۸۲).

د غالب او مغلوب پاچايانو دغه محاوره د احمد شاه دراني او د پنجاب د مغلو مغلوب وایسرای مير معين الملک محاوره راپه يادوي، چې خه باندي دوه زره کاله وروسته له هغه لاهور ته نژدې شوې وه. معين الملک د احمد شاه د دغې پوښتنې په ځواب کې، چې که زه ستا لاس ته درغلی وای، خه به دې راسره کړي وای؟ وويل چې "ما به دې سر پرې کړی او هغه به مې خپل شاهنشاه ته استولی وای." احمد شاه بيا وپوښته، چې اوس چې ته زما په لاس کې يې خه درسره وکړم؟ هغه بيا وويل چې "که سوداگريې خرڅ مې کړه، خو ته پاچايي (يو عادل او زړه سواندي پاچا) احسان راسره وکړه او ومې بښه." احمد شاه همدغسې وکړل^(۸۳).

خو سکندر د خپل بري په هسکه او د ځوانۍ په قوت

کې د خپل پوځ په برابر کې مغلوب شو. له جنگ نه ستومانو او له خپل وطن نه مسافر سرتېرو او افسرانو يې نور نه غوښتل جنگ وکړي او دمخه ولاړ شي. سکندر ډېر کوبښ وکړ، چې هغوی له خپل عزم نه واړوي، خو بريالی نه شو که څه هم د اوږدې وينا په ترڅ کې يې ورته وويل چې تاسې زما په قومندانۍ ډېر هېوادونه لاندې کړي او نزدې ده چې ټوله نړۍ ونيسو او "... دغسې امپراتوري به هېڅ پولې ونه لري، خو هغه چې خدای د ټولې نړۍ لپاره ټاکلي دي." دا يې هم ورته وويل، چې "لاندې شوې نړۍ په تاسو پورې اړه لري، د شتمنۍ زياتره برخه يې لادمخه د تاسو په لاسونو کې لوبېږي او هغه وخت چې ټوله اسيا لاندې شي، زه به له دې نه هم وړاندې لاړ شم چې يوازې ستاسې غوښتنې پوره کړم. له هغه نه چې تاسې خيال کوئ ډېر شته او قدرت به ولري. زه به هغوی چې پاتې شي، د هغو د رخې وړ وگرزوم چې غواړي ستانه شي."

کوي نس (Coenus) يوه افسر د نورو له خوا د اوږدې مودې وينا په ترڅ کې د ټولو د گټې او مصونيت په خاطر وويل، چې ټول موجود پوځيان "... له تاسره د جنگ خطر ونه او سختۍ گالي او له هغو نه ځينې وژل شوي، ځينې چې په زخمونو سره معيوب شوي وو، د اسيا په بېلو بېلو برخو کې پاتې شوي دي او ډېر نور له ناروغۍ نه مړه شوي دي او په دې ډول له هغه لوی پوځ نه کم پاتې

شوي او د يو څو نورو روغتيا او پخوانی قوت او عزم له مېنځه تللی دی. دوی هر يو په ټينگه غواړي خپل پلار او مور يا خپله مېرمن او بچيان، که ژوندي وي، وويني. ټول د خپل کور اشنا خاوره غواړي په دې هيله... چې له سره يې وويني او ژوند وکړي، نه په غريبی او بې نومی سره، د پخوا په شان، بلکې په هغې خزاني چې د تاله برکته يې گټلي په بڼه نامه او شتمنی سره. کونښن مه کوه ددغسې کسانو قومندانې وکړي، چې نه غواړي درپسې لار شي، که د هغو زړه در سره نه وي، ته به د هغو پخوانی زپورتيا يا پخوانی روح ونه مومي... صاحبه! که تر هر څه لور يو خيز وي، چې يو بريالی کس پرې پوه شي، هغه دادی چې څه وخت پر ځای ودرېږي. (۸۴)"

د سکندر وروستی وخت:

سکندر بيانه يوازې "پر ځای ودرېد" بلکې پر شا ولاړ او په سره اوړي کې د بلوچستان د گاکروله پاسه د مقدونيه په لور روان شو او وروسته له هغه چې په دغې سختې لار او تودخې کې يې ډېر سرتېري هلاک شول، بابل ته ورسېد. تر هغه دمخه د سوسه (Susa) په ښار کې د باختراو فارس ملکونو له لورو کورنيو نه په يوه روايت نهه زره او په بل روايت لس زره نجونې د پوځ سرتېرو او